

Met dank aan de crisis

Iedereen
in zijn kot ...
wat doen jeugd-
organisaties dan?

Het voorjaar van 2020 beleefden velen binnenshuis, ook kinderen en jongeren. Niet meer naar school, niet meer de deur uit om je hoofd eens vrij te maken, maandenlang ver van jeugdwerkers en hulpverleners. Welke impact heeft die plotse verandering op organisaties die werken voor en met kinderen en jongeren? Organisaties Roeland, das Kunst en Awel delen hun verhaal en inzichten.

Comment dire 'bubbel' et 'handgel' en Français?

Mieke Van Parys
van Roeland

Bij Roeland worden kinderen en jongeren volledig ondergedompeld in een taalbad Frans, Engels of Nederlands. Op taalkamp worden speelse taalateliers afgewisseld met creatieve workshops en sport. Opvallend veel animatoren – meestal native speakers en leraren – gaan mee: per vier deelnemers kun je een animator tellen. Een bewuste keuze: zo worden kinderen en jongeren voortdurend geprikkeld om de nieuwe taal te gebruiken. Mieke Van Parys is de coördinator.

Plots werden onze zes paaskampen, alle geplande stadsbezoeken en animatorenvormingen en het theaterfestival geannuleerd. Financieel is dat niet te onderschatten: in één klap 300.000 euro omzet kwijt. Het hele team werd vier dagen per week op technische werkloosheid gezet, met de duidelijke afspraak: zodra een beslissing zou vallen over de zomer, vliegen we er meteen weer in. Die ene dag per week gebruikten we om ons voor te bereiden op enkele scenario's. We contacteerden wel al enkele locaties binnen België bijvoorbeeld, onder voorbehoud.

We hadden ook al 1600 inschrijvingen. De ouders van die deelnemers hebben we allemaal gecontacteerd met het advies om niet meteen te annuleren. We beloofden hen meteen opnieuw te contacteren als er meer duidelijkheid was. Enkelen annuleerden toch, omdat ze het risico niet wilden nemen, of omdat hun kind in een risicogroep zat. Maar de meesten wilden samen met ons even afwachten.

SCHUIVEN EN PUZZELLEN

Op 22 mei viel de beslissing dat de kampen mits bepaalde regels konden doorgaan. Toevallig ook mijn verjaardag, wat een cadeau. Meteen bekeken we welke knopen we konden doorhakken. De radius was duidelijk: we mochten 150 kilometer ver. Omdat we locaties al eerder hadden gecontacteerd, gaf ons dat een voorsprong om kampen te verplaatsen naar een

alternatieve locatie. Al viel Groot-Brittannië wel binnen die 150 kilometer, toch besloten we die Engelse taalkampen te verplaatsen. Als de noodprocedure zou moeten gebruikt worden, zou niemand met de trein, de boot of het vliegtuig terug naar België mogen.

BLIJ MET ALTERNATIEF

Zoals beloofd contacteerden we alle ouders die al geboekt hadden. Wie al ingeschreven was, moest voorrang krijgen in het hertekende aanbod van kampen op nieuwe locaties. We gaven hen de keuze om te annuleren of om te boeken. Eerst via mail, daarna ook via telefoon, want die e-mails belanden hier en daar in de spam of worden over het hoofd gezien. De meeste ouders reageerden heel positief en kozen voor die omboeking. Hun kind had – na maanden van preteaching – nood aan een taalkamp en ontspanning.

NOOD BREEKT WET

Van de twaalf buitenlandse kampen hielden we er nog eentje over, net over de Franse grens. We zijn dus voor het eerst afgestapt van het principe dat we de taal laten oefenen in de streek waar die gesproken wordt. Dat helpt doorgaans om die klik te maken. Maar nood breekt wet: de buitenlandse kampen doen we nu in België.

MINDER PLAATSEN, MEER WERK

Op onze grootste kampen kon een groep wel 80 kinderen en 25 begeleiders tellen. Dit jaar maken we bubbels van 40 kinderen en 10 begeleiders. →

“ Het internationale theaterweekend voor 150 jongeren uit verschillende landen: ook daar moest een streep door dit jaar.

Op sommige plekken hebben we tot drie bubbels, en eventueel een logistieke bubbel. Andere jaren tellen we voor de zomerse taalkampen 2600 deelnemers en 700 vrijwilligers. Dit jaar zullen dat er 2000 zijn, dus ook wat minder begeleiders, maar wel extra logistiekers en EHBO'ers om alles veilig te houden.

Hoe we onze kampen aanpakken, verandert nu ook. Vroeger hadden we strakke schema's. Nu zal er meer gerust worden. En hygiëne: handgel overal. Tussen kamperiodes op dezelfde locatie moet alles ontsmet worden. Sommige kampen werden daarom met een dag ingekort.

GEEN INTERNATIONALE PROJECTEN

Van de 59 geplande kampen, kunnen we er toch 55 laten doorgaan. De drie internationale kampen die we samen met AFS opzetten, konden we helaas echt niet laten doorgaan. De helft van die kampen bestaat uit kinderen en jongeren die invliegen vanuit andere continenten zoals Azië en Zuid-Amerika. AFS-kinderen die twee weken komen, hebben hier immers geen gastgezin om opgehaald te worden bij de noodprocedure. Jammer, want dat zijn fantastische kampen.

Het internationale theaterweekend voor 150 jongeren uit verschillende landen: ook daar moest een streep door dit jaar. Artscene is een project waarbij scholen in alle deelnemende landen - dit school-

jaar waren dat Malta, Roemenië, Rusland, Hongarije, Egypte en 4 Vlaamse scholen - zelf een theaterstuk kiezen om te spelen. Dat kan een stevig drama of een deurenkomedie zijn. Wie wil kan ondersteuning krijgen van een regisseur. Elk jaar in april komen die 150 jongeren tussen 13 en 18 jaar dan enkele dagen naar Gent, om in Theater Tinnepot hun stukken voor elkaar op te voeren. En dat eindigt met een knalfulf, een ontlading voor al die jonge emoties. Voor zo iets bestaat natuurlijk geen online alternatief, dat konden we niet vervangen door wat Zoommeetings.

DOORZETTEN VOOR DAGKAMPEN

We blijven wel de dagkampen voor kinderen met een andere thuistaal opzetten, samen met Stad Gent. De werking voor anderstalige nieuwkomers - waar ze spelend Nederlands leren, hoe een bib, de bus, een jeugdbeweging ... werkt - doen we vier weken aan een stuk, in een bubbel van 40 kinderen op één locatie. Onze bredeschoolprojecten, vooral voor kinderen die hier geboren zijn, doen we deze zomer ook in zes Gentse buurten. Misschien vinden we ooit de tijd om didactische toolboxes daarvoor te ontwikkelen, want zelf hebben we niet genoeg vrijwilligers om op de vragen vanuit andere steden in te gaan.

DE KONING OP TAALKAMP

Roeland bestaat dit jaar 50 jaar. We hadden een gigantisch feest in oktober gepland, maar ook dat hebben we van de kalender gezwaaid. Die voorbereiding krijgen we er echt niet bij, en wie weet wat het najaar brengt. Op onze Nazomerontmoeting zullen we wel iets extra doen. En: de koning kwam wel langs op een taalkamp deze zomer, want we mogen nu de titel 'koninklijke vereniging' dragen.

Jij, ons jubileumjaar ziet er anders uit dan we dachten. Maar laat me toch benadrukken hoe dankbaar en fier ik ben. Ik ben zo trots op wat mijn team op zo'n korte tijd heeft gedaan. En hoe al die vrijwilligers creatief hebben meegedacht. Heel deze crisis heeft ons ook dichterbij andere kamporganisaties gebracht. Iedereen zat in hetzelfde schuitje en hielp elkaar spontaan, dat voelde zo warm. Een pluim voor De Ambrassade ook, voor al die ondersteuning. <

Ideeën vinden, dat zit in ons DNA

Pieter Quaghebeur van das Kunst

das Kunst laat jonge, gediplomeerde kunstenaars met kinderen en jongeren op zoek gaan naar ieders talent. Ze vinden elkaar in enkele wijken in Gent, Antwerpen en Kortrijk (en binnenkort hopelijk in Brussel). Ze zoeken naar wat kan met materiaal en basistechnieken. Zo ontstaan ateliers waarin geëxperimenteerd wordt, samengewerkt wordt, plezier wordt gevonden. Pieter is de coördinator.

De vraag of het lukte om 'naar online te switchen' is voor ons wat absurd. Wij werkten al digitaal, vanuit verschillende werkplekken. Wij waren het gewend om samen te werken zonder elkaar elke dag te zien. En wij gaan altijd positief met verandering om. Heel wat onderzoek zegt ook dat die flexibiliteit nodig is, als we onze levensstandaard willen behouden, als we willen meedraaien in de economie. Medewerkers moeten deze vaardigheid beheersen, kinderen moeten die kunnen leren.

das Kunst is zoals jazz spelen. Improviseren, supergoed luisteren, met technische bagage. Niet vasthangen aan techniek, geen beperkte ruimte voor interpretatie, zoals bij klassieke muziek. Zo werden in de geschiedenis ook kathedralen gebouwd, mensen vergeten dat, of weten dat niet. Groeien vanuit meesterschap, niet vanuit een vast plan, zo overleef je.

LUISTEREN, VOELLEN EN MAKEN WAT NODIG IS

In ons huidige beleidsplan staat bij elke doelstelling dat we willen kunnen inspelen op wat nodig is. Niemand is op technische werkloosheid gezet, er dienden zich zo veel mogelijkheden aan. Heel wat organisaties werken traag, bij ons gaat alles supersnel én doordacht. das Kunst denkt als een onderneming: wij moeten in de rekken leggen wat de klanten nodig hebben, en dat vormgeven volgens onze eigen stijl.

TEAM MET TALENT VOOR VERANDERING

Die 'wendbaarheid' en 'alertheid' van onze medewerkers is essentieel. Wij hebben geen gewone sollicitatieprocedure. 10 à 12 mensen worden uitgenodigd voor een groepsassessment. Daar screenen we op omgaan met stress, overzicht houden, creativiteit en artistieke bagage, sociale en educatieve vaardigheden, talent voor co-creatie. Mensen die positief kunnen omgaan met verandering, die hebben we nodig. Die polyvalent zijn: administratie en materiaal regelen, vrijwilligers en deelnemers aantrekken. Die bij voorkeur ook een extra talent hebben dat een meerwaarde biedt voor onze manier van werken: planning of grafisch ontwerp bijvoorbeeld. →

